

Nr 44

Av herrar **Spetz** och **Nord**, om rätt att vid taxering till skatt för inkomst av jordbruksfastighet åtnjuta avdrag för s. k. substansminskning.

Genom lag den 7 december 1951 (nr 790) infördes i kommunalskattelagen (KL) till 22 § ett tredje moment, vari uttryckligen stadgas att avdrag må göras för värdeminskning bl. a. av naturtillgångar å jordbruksfastighet såsom stenbrott, grustag och dylikt (avdrag för substansminskning).

Stadgandet gäller därest inkomst av jordbruksfastighet beräknas enligt bokföringsmässiga grunder. Tidigare saknades bestämmelser härom, men en rad rättsfall visar att i praxis medgavs dylikt avdrag. Det är då att märka, att rätt till deklaration enligt bokföringsmässiga grunder infördes i lagstiftningen först 1951.

I förhandsbesked från riksskattenämnden i meddelande nr 5/1956 (se Skattemytt nr 11 1956) har detta stadgande tolkats så, att så snart inkomst av jordbruksfastighet deklarerar enligt kontantprincipen skall dylikt avdrag vägras.

Genom en dylik tolkning har den gamla praxis i taxeringshänseende brutits. Denna diskriminering av deklaration enligt kontantmetoden är enligt vår mening oberättigad. Vi har i förarbetena till ifrågavarande tillägg till lagstiftningen och i propositionen förgäves sökt en motivering för denna olika behandling i taxeringen.

Sakligt sett måste den också betecknas som oberättigad. Vare sig ägaren av en jordbruksfastighet deklarerar efter den ena eller andra metoden är det ostridigt, att fastigheten undergår värdeminskning om vissa naturtillgångar minskas. Mest drastiskt framstår riksskattenämndens tolkning om det är fråga om en engångsföreteelse, om t. ex. ett grustag under en kort tid helt utnyttjas för låt oss säga en vägbyggnad. Det är orimligt att begära, att ägaren för att komma i åtnjutande av rimlig värdeminskning på grund av grustagets försvinnande skall för ett år lägga upp en bokföring, som gör det möjligt att deklarerar enligt bokföringsmässiga grunder. Det är ej heller erforderligt vare sig ur kontroll- eller jämlikhetssynpunkt. Vi tillåter oss påpeka, att rätten till avdrag för minskning i skogs ingångsvärde fortfarande är medgiven även vid deklaration enligt kontantprincipen.

Osakligheten i taxeringen av *hela* försäljningssumman vid t. ex. en upplåtelse av rätt till grustäkt framstår klarast då den jämföres med en försäljning av området. I senare fallet utgår *icke någon som helst beskattning* därest fastigheten ägts i minst 10 år.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i 22 § 1 mom. första stycket kommunalskattelagen måtte insättas en mening av följande lydelse: ”värdeminskning av naturtillgångar å jordbruksfastigheten, såsom stenbrott, grustag och dylikt, genom deras tillgodogörande”,

samt att denna lag träder i kraft redan beträffande 1957 års taxering.

Stockholm den 22 januari 1957

Gunnar Spetz

Josef Nord

Nr 45

Av herr **Weiland m. fl.**, om rätt att vid taxering till skatt åtnjuta avdrag för gåvor till humanitära och vissa andra samhällsnyttiga ändamål.

(Lika lydande med motion nr 50 i Andra kammaren)

Stockholm den 22 januari 1957

Hj. Weiland

Nils B. Hansson

Hugo Osvald

J. Kronstrand

Per Jacobsson

Ragn. Bergh
